

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּקוּנֵי הַזֵּהָר

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך כ"ה - חלק כ"ד

קונטרס 744

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

הזוהר והערב רב

לא

וז"ל הספר הקדוש זוהר חי פרשת בראשית (דף ק"ג), ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, לכן צריך כל בר ישראל לירא וליפחד שלא יהיה בכלל הערב רב, ואין לנו עצה רק להרבות בתורה ותפלה לה', ולהתבודד עמו בתשובה ותחנונים, שיצילנו ממים הזדונים ומרשעים הללו, כי אין לנו עוד פנאי להמתין על תיקון נפשותינו, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (אבות א' י"ד) אם לא עכשיו אימתי, כי עכשיו הגמר והבירור של כל הגלגולים, כי יגיעו ימים אשר אין בהם חפץ אלו ימות המשיח, אשר אי אפשר עוד לתקן את נפשו, והבירור יהא סמוך לביאת המשיח כמובא ברע"מ פרשת נשא שיתנסו ישראל מהערב רב קודם ביאת המשיח, וגם אחר התגלות משיח צדקינו בתשעה חדשים קודם ביאתו, וגם אחר כך עד עולם התחיה, והנשאר בציון קדוש יאמר לו, ויזכו להאזר הגדול והנורא, ועיקר תלוי במעשינו של עכשיו, ולא כמו הכסילים שחשבו כי בביאת המשיח יפטרו מכל וכל, כי מי שלא טרח בערב שבת קודש מה יאכל בשבת, לכן צריך כל בר ישראל עכשיו להרבות בתשובה ותחנונים, שיתקן הקדוש ברוך הוא את נפשותינו ברוב רחמיו וחסדיו, כי אין לנו להשען רק על אבינו שבשמים.

שולחן המהור מאמר אמונה ופרנסה דף ע"ד

כה.

הבעל שם טוב זי"ע

**נגד כל צדיק נברא איש משידין יהודאין כדי שיהא
הבהירה חפשית**

וללהבין הענין נראה לי כי שמעתי ממורי בפי על מה שוא בראת (תהלים פ"ט) שהוא טענת היצר הרע והיה התשובה כל בני אדם כי בעת רדת הנשמה קדושה מלמעלה מס"ם לומר מעתה לא יוכל - ספרים על "גודל מעלת לימוד הזוהר הקדוש" בהמשכים -

הַקְדָּמָה לְזוּהַר תַּתְק"ס חֲלָקִים - מִבְּצַע "יַחַד כָּל יִשְׂרָאֵל"

יִשְׂרָאֵל ה'קְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים ה'מָה בְּלוּלִים כָּל שָׁשִׁים רְבּוּא נִשְׁמוֹת בְּתוֹךְ סֵפֶר הַזוּהַר, בְּדַבְּרָתָב רַבִּינוּ הַקְדוֹשׁ הַרְמַח"ל זִי"ע בְּאַגְרוֹתָיו. וְלִכֵּן כָּל אֶחָד יִטְמִין עַצְמוֹ בְּסֵפֶר הַזוּהַר הַק' בְּמִיחָד בְּדוֹרְנוּ דָרָא בְּתַרְאָה וְדוֹר אַחֲרוֹן. וְיִזְהַר (זַהַר חֲלָק ג') דָּף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא כְּתַב דְּהוּא "תִּיבַת נַח" שְׁמַצִּיל מִפְּנֵי הַמְּבּוּל הַנּוֹרָא. וְלִזְהַר תַּתְקַן הַרְמַח"ל זִי"ע דִּיקְבְּצוּ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְלַמּוֹד זוּהַר זוּהַר יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת - וְיִצְמַחוּ הַיְשׁוּעוֹת בְּצִמְחַת קַרְן דְּדוֹד בְּמַהֲרָה. (וְעַיֵן בְּסֵפֶר זְכוּתָא דְרַשְׁבִּי).

כְּתַב בְּשֵׁדֵי חֲמוֹד (מַעֲרַכְתָּ מ' סוּף בְּלָל קצ"ח) וז"ל: מִצְוָה שְׁעוֹשִׂים אוֹתָהּ הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם בְּשִׁתְפוּת, כָּל אֶחָד נוֹטֵל שְׂכָר כְּאִילוּ עֲשָׂאָה כּוֹלָה לְבָדוּ, וּמִטַּעַם זֶה נוֹהֲגִים כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת חִבּוּרַת ש"ס וּמְחַלְקִים הַש"ס בֵּין כְּמָה בְּנֵי אָדָם, שְׁכָל אֶחָד לֹקַח מִסְכַּת אַחַת, וְעוֹשִׂים סִיּוּם פְּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, וְכֵן חִבּוּרוֹת שְׁחַלְקוּ בִּינֵיהֶם לְלַמּוֹד סֵדֶר מִשְׁנִיּוֹת, וְשׁוֹרַת הַדִּין נוֹתֶנֶת שִׁטּוֹל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׂכָר כְּאִילוּ לַמּוֹד הַש"ס כּוֹלוּ, עפ"ל. - שְׁמַחַת סִיּוּם סֵפֶר הַזְהַר: הַרְבֵּי רַבִּי בְּרוּךְ נֶכַד הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִיע"א, נִהַג בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בַּיּוֹם ל"ג בְּעִמּוֹר לַעֲשׂוֹת סִיּוּם סִפְרֵי הַזְהַר הַקְדוֹשׁ, וְאַחַר הַסִּיּוּם לִקַּח הַסֵּפֶר הַזְהַר בְּיַדִּי קְדוֹשׁ וְרַקֵּד כְּמָה שְׁעוֹת, וְאַחֲרֵי רַקוּדִין דִּקְדוּשָׁה מִשְׁמַחַת הַיּוֹם וּמִשְׁמַחַת הַתּוֹרָה נֶשֶׁק בְּפִי קְדוֹשׁ אֶת סֵפֶר הַזְהַר וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן, "אֵיךְ קָעַן דִּיךְ, אֲוֹן דּוּ קַעֲנִסְט מִיךְ" [פִּירוּשׁ: אֲנִי מִפְּכִיר אוֹתְךָ, וְאַתָּה מִפְּכִיר אוֹתִי]. (טַעְמֵי הַמְּנַהֲגִים).

קְרִיאַת גְּדוּלֵי יְרוּשָׁלַיִם בְּשַׁנַּת תַּרפ"א: מַעֲלַת לַמּוֹד הַזְהַר הַקְדוֹשׁ אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְרַעְנִיּוֹת וְגִזְרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחִרְבָּא וּבְזֶה מַעֲלָמָא... לְשַׁקֵּד עַל לַמּוֹד הַזְהַר לְגַמֵּר בְּאַרְץ וּבְחוּצָה לְאַרְץ אֶלֶף סִיּוּמִים... וּבְרוּר כִּי גַם אֲנִשֵׁי חוּץ לְאַרְץ יַעֲלֶה הַלַּמּוֹד שְׁלָהֶם עִם אֲנִשֵׁי עִיר הַקְדוֹשׁ בְּמִסְלַת בֵּית קְדוֹשׁ הַקְדוֹשִׁים בְּסוּד כָּל יִשְׂרָאֵל עַרְבִים זֶה בְּזֶה, וְנִכְנַס לְשָׁנָה חֲדָשָׁה שְׁנַת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה בְּרַחֲמִים עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ... סִיּוּם זַהַר לְעֵלוּי מִזֵּל עִם יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיּוֹנִים וְתַחַתּוֹנִים, וְיִפֵּר עֲצַת אוּיְבֵינוּ וְיִקְלַקֵּל מַחֲשָׁבוֹתָם וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן לְבִטָּח וְנִרְאָה בְּנַחֲמַת צִיּוֹן, וּבְמַהֲרָה יִתְקַיֵּים וְיִקְרָאתָם דְּרוּר בְּאַרְץ אֲבִיךָ.

הַלּוּמְדִים בְּחִבּוּרָה - כָּל אֶחָד כְּמָה דְקוֹת וּמִשְׁתַּתְּפִים וּמִתְאַחֲדִים בְּרִצּוֹנָם, עוֹלָה לָהֶם לְכוֹלָם שְׁלַמְדוּ כָּל הַזוּהַר, וְכַף נוֹכַל בְּשִׁבַע דְקוֹת לַעֲשׂוֹת סִיּוּמֵי זוּהַר לְאַלְפִים, וְיִתְקַיֵּים בְּנוּ דְבְרֵי הַנְּבִיאִי יִשְׁעִיָה (פֶּרֶק ס' כ"ב) "הַקְטֵן יְהִיָה לְאַלְף" שְׁאִפִּילוּ בְּדוֹרְנוּ הַנְּמוּךְ - יוֹכַל לְהַחֲשֵׁב לְשֵׁר הָאֶלֶף, שְׁסִים כָּל הַזוּהַר, וּבְפִלְאָ יוֹעֵץ (עַרְף רַבִּים) כְּתַב: וְכְמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְתוֹרָה דְרַבִּים וְתַפְלָה דְרַבִּים וְכָל מִצְוָה הַנְּעִשִׂית בְּרַבִּים, הִנֵּה כִּי בֵן רַאוּי לְכָל אָדָם לְהַתְחַבֵּר עִם יְרֵאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ וְלִקְיִים מְאָמֵר דְּדוֹד הַמְּלָךְ ע"ה (תְּהִלִּים קי"ט ס"ג) "חֲבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ". עפ"ל.

עַל סִיּוּם "כָּל סֵפֶר הַזְהַר" בְּגִירְסָא מְצִינוּ מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת אֲזוּ סַעֲדַת מִצְוָה וּלְפִטּוֹר בְּכוּרִים מִתַּעֲנִית בְּעַרְב פֶּסַח. (סֵפֶר דְרָף אר"ץ מְנַהֵגֵי יְהוּדֵי אֲרָם צוּבָה חֲלָק א' עַמּוּד כ"ז). (וְעַיֵן בְּשׁו"ת פְּרַחֵי כְּהוּנָה חֲלָק אר"ח ס' י"ג)... וּמִמִּילָא כָּל שְׁכָן בְּלַמּוֹד הַזוּהַר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

לפעול פעולתו להסמין ולפתות מאחר שזה יחזיר העולם למוטב ואם כן למה נברא לריק, עד שנותנים לו נגד זה איש בלע ת"ח שידין יהודאין שנברא גם כן אשר יתלוצץ מזה איש השלם ומי שירצה ידבק בזה או בזה והבחירה חפשית.

תולדות יעקב יוסף פרשת שופטים דף תרס"ז

כו.

עוד מהג"ל

לכל צדיק אמת יש נגדו מנהיג שקר אין בו ממש אלא משתרר על הבריות ויש לו תקיפות גדול ועל ידי זה הבחירה חפשית

אמר מרן אלוקי ריב"ש טוב, טענת היצר ס"ם כשיורד נשמה קדושה גבוהה לעולם הזה, על מה שוא בראת, והרי זה יחזיר כל העולם למוטב באמונה גדולה לתורה ולתפלה, והרי אני מלאך רוחני אינו נראה, והוא היה בגוף מדריך בני אדם לדרך טוב ביראה ואהבה ומי פתי ישמע לי, והיתה התשובה כל בני אדם כי לכל צדיק אמת יש נגדו המנגדו אין בו ממש לא יראה ולא אהבה אלא משתרר על הבריות מראה עצמו צדיק מושך בני אדם להפקר ולחכמות זרות ולדברים שונים ויש לו תקיפות גדול ומעתה הבחירה חפשית, וזהו כל בני אדם הכל יהיה בבני אדם לענה וראש.

(זוהר חי בראשית דף שכ"ט ע"ד)

לי אתחזי לאפרשא מחלקת, דאנא איהו
דיוקנא דטוב דלעילא, חזא דאתדבק קרנ
בחסוכא דסטרא אחרא, ואכחיש עובדא
דבראשית, דלא בעא לאתדבקא בשמאלא
דאיהו לוי, אמר הבדלו מתוף העדה
הזאת (במדבר טז כא).

אחרן הפהן, ובין החשף - זה
קרנ. אמר משה, לי ראוי להפריד
המחלקת, שאני הוא דמות של
הטוב של מעלה. ראה שנדבק
קרנ בחשכה של הצד האחר
והכחיש את מעשה בראשית,
שלא רצה להתדבק בשמאל שהוא
לוי, אמר הבדלו מתוף העדה
הזאת.

ורוא דמלה ויבדל אלהי"ם בין האור ובין
החשף (בראשית א ד), ויקרא אלהי"ם לאור
יום ולחשף קרא לילה (שם ה), שוקא דימינא
דהוא אור, דאתמר ויבדל אלהי"ם בין האור
איהו שוקא ימינא פהנא, דאתמר ביה (תהלים
טו יא) נעמות בימינך נצח, וכמה דנצח אתקשר
בימינא, הכי הוד אתקשר בשמאלא, ויהי ערב
ויהי בקר יום אחד, ערב דא ערב דיצחק, בקר
דא בקר דאברהם, יום אחד עמודא
דאמצעיתא וצדיק דחשבינן חד, ולית יום
בלא לילה דאיהי שכינתא.

וסוד הדבר - ויבדל אלהי"ם בין
האור ובין החשף, ויקרא אלהי"ם
לאור יום, ולחשף קרא לילה.
שוק הימין שהוא אור, שנאמר
ויבדל אלהי"ם בין האור, הוא
שוק ימין הפהן, שנאמר בו
נעמות בימינך נצח, וכמו שנצח
נקשר בימין, כף הוד נקשר
בשמאל. ויהי ערב ויהי בקר יום
אחד, ערב זה הערב של יצחק,
בקר זה הבקר של אברהם, יום
אחד העמוד האמצעי וצדיק,
שחושבים אותם כאחד, ואין יום
בליל לילה, שהיא השכינה.

ארהבי הא קלא סליק ומתפוצץ ברומי
רקיעין, והוה אמר, משריין קדישאן
דמתבתא דרקיעא דלעילא ותתא, אזדרזו
ואתקנו לקדמות מטרוניתא, דקא אתיא
למיעאל קדם מלפא, בכמה קשוטין דפקודין
דעשה, קומו משריין לקדמותה, אדהכי הא
קלא תנינא הוה מתערא לגבי מארי מפתחן,
הא שכינתא קא אתיא למיעאל להיכלא דילה,
אדנ"י שפתי תפתח.

בין כף, הרי קול עולה ומתפוצץ
ברומי הרקיעים והיה אומר:
מחנות קדושים של ישיבת
הרקיע של מעלה ומטה, הודרו
והתקנו לפני הגבירה שבאה
להכנס לפני המלך בכמה
קשוטים של מצוות עשה, קומו
מחנות לקראתה. בינתים הרי קול
שני היה מתעורר אל בעלי
המפתחות, הרי השכינה באה
להכנס להיכלה, אדנ"י שפתי
תפתח.

בההוא זמנא מטרוניתא עלאה קא נחתת
לגביה, לקבלא לה בפקודא קדמאה,
בכמה קלין ושופרות, וסלקין תרוניהו לגבי
מלפא, וכלהו הוו שאלין (שיר ה' ה) מי זאת עולה
מן המדבר, מ"י דאיהי אימא עלאה, בזאת
עולה, וכד סליקת לעילא אתעבדת פסא
למלפא עלאה, ובה פתח אנכ"י, דהכי סליק

באותו זמן הגבירה העליונה
יורדת אליה לקבלה בפמנה
הראשונה בכמה קולות
ושופרות, ושתיקן עולות למלך,
ובכלם היו שואלים, מי זאת עולה
מן המדבר? מ"י, שהיא האם
העליונה, בזאת עולה, וכשעולה
למעלה, נעשית פסא למלך
העליון, ובה פותח אנכ"י, שפך

עולה לחשבון כס"א, וכששניהם התחברו, נאמר בהם אנכי יהו"ה אלהי"ך אשר הוצאתיך מארץ מצרים.

אשר, רמז הוא במלת בראשית. אשר, זו האם, שהיא אשר אהי"ה, אשר קדשנו במצותיו, אשר קדש ידיד מבטן, שהיא הבטן שנאמר בה מבטן מי יצא הקרח, הקרח הנורא. מה זה נורא? זה העמוד האמצעי. מה זה קדש ידיד מבטן? שנאמר בו זה צדיק, אשר, שהיא האם העליונה, קדשנו, בעמוד האמצעי, וצוננו, בצדיק על כל מצוה ומצוה, משום שאחד הוא מצוה ואחד עושה, אחד מצוה על המצוה שהיא שכניה, מצות יהו"ה ברה מאירת עינים, ואחד עושה עשייתה שהיא מעשה של מצוה, שפך פרושהו בעלי המשנה, גדול המצוה ועושה ממי שאינו מצוה ועושה.

ועוד מצוה זה העמוד האמצעי, שהוא מצוה מצד האב שהוא רא"ש, ומצד האם שהיא אש"ר, וכך צדיק מצוה ועושה משניהם, ומשום כך נאמר על שניהם אשר קדשנו. האם - קדשנו, והאב - צוננו. על מי? על השכינה המתחוננה שהיא פטר כל רחם, פתיחת הרחם, שהוא מאתים ארבעים ושמונה מצוות, היא מצות יהו"ה בכל איבר ואיבר של המלך, היא מצוה, ועוד אשר קדשנו, מצד האב והאם. זהו שכתוב ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי אור, ויאמר - מצד האב שהיא א', והאם - יהי אור, אמירה אחת והויה אחת, עשייתה של שניהם - יהי אור. ועוד אשר, על שם באשרי פי

לחשבון כס"א, וכך אתחברו תרוייהו אתמר בהו (שמות כ ב) אנכי יהו"ה אלהי"ך אשר הוצאתיך מארץ מצרים.

אשר איהו רמיז במלת בראשית, אשר דא אימא, דאיהי אשר אהי"ה, אשר קדשנו במצותיו, אשר קדש ידיד מבטן, דאיהי בטן דאתמר ביה (איוב לט ט) מבטן מי יצא הקרח, הקרח הנורא (יחזקאל א כב), מאי נורא דא עמודא דאמצעיתא, מאי קדש ידיד מבטן, בטן דאתמר ביה דא צדיק, אשר דאיהי אימא עלאה, קדשנו בעמודא דאמצעיתא, וצוננו בצדיק, על כל פקודא ופקודא, בגין דחד איהו מצוה וחד עושה, חד מצוה על המצוה דאיהי שכינתא, מצות יהו"ה ברה מאירת עינים (תהלים יט ט), וחד עושה עשייתה דאיהו מעשה דפקודא, דהכי אוקמוהו מארי מתניתין גדול המצוה ועושה ממי שאינו מצוה ועושה.

ועוד מצוה דא עמודא דאמצעיתא, דאיהו מצוה מסטרא דאבא דאיהו רא"ש, ומסטרא דאימא דאיהי אש"ר, והכי צדיק מצוה ועושה מתרוייהו, ובגין דא אתמר על תרוייהו אשר קדשנו, אמא קדשנו ואבא צוננו, על מאן על שכינתא תתאה, דאיהי פטר כל רחם, פתיחו דרחם, דאיהו רמ"ח פקודין, איהי מצות יהו"ה בכל אבר ואבר דמלכא, איהי מצוה, ועוד אשר קדשנו מסטרא דאבא (דף טד ע"ב) ואימא, הדא הוא דכתיב (בראשית א ג) ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי אור, ויאמר מסטרא דאבא דאיהו י', יהי מסטרא דאימא דאיהי ה', חד אמירה וחד הויה, עשייתה דתרוייהו יהי אור.

ועוד אשר על שם באשרי פי אשרוני בנות

(בראשית ל ג), אשר הוצאתיך

אשרוני בנות, אשר הוצאתיך מארץ מצרים, וכי עבד שהוא בבית אסורי המלך, והבטיח לו המלך להוציאנו מבית האסורים, יש לו למלך לשבח את עצמו אשר הוצאתיך מארץ מצרים כמה פעמים? אלא חמשים פעמים הזכיר בתורה יציאת מצרים כנגד חמשים שערי בינה להודיע להם מאיזה מקום הוציאם מן הגלות.

ובשירדה אליהם, ירדה לגאל אותם בכמה קולות וברקים, זהו שכתוב ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וגומר, ועליהם נאמר וכל העם ראים את הקולות. את, זו השכינה המתחזקת שהיתה עולה בכל קול וקול מאותם שבע קולות, והיא היתה בת קול של כל אחד ואחד, קול דברים אתם שמעים, זה הקול העליון הכלול משלשה קולות עליונים שהם שלש הספירות העליונות, ועל האם העליונה נאמר, ותמונה אינכם רואים זולתי קול, אבל על בת קול נאמר וכל העם ראים את הקולות ואת, ואת ודאי, שנאמר ביה ותמונת יהו"ה ביט. קולות הם מצדו של העמוד האמצעי, הוא קול השופר השביעי באם העליונה, ולמטה ששה קולות. ברכים מצד הצדיק, שנאמר בו ויצא ככרך חצו, ענן זו השכינה הכלולה משבעה ענני כבוד, שבו מתפסים קולות וברקים, ומצד הימין נקראת ענן, ומצד השמאל ערפל. זהו שכתוב ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים. ועוד, אנכי זו שכינה התחתונה, וסוד הדבר - אנכי אנכי הוא מנחמכם. האם העליונה אנכי למעלה, אנכי האם התחתונה למטה, על שתייהן נאמר ראו עתה

מארץ מצרים (שמות כ ב), וכי עבד דאיהו בבי אסירי דמלפא, ואבטח ליה מלפא לאפקא ליה מבי אסירי, אית ליה למלפא לשבחא גרמיה, אשר הוצאתיך מארץ מצרים כמה זמנין, אלא חמשין זמנין אדפיר באורייתא יציאת מצרים, לקבל חמשין תרעין דבינה, לאשתמודעא לון מאן אתר אפיק לון מן גלותא.

וכד נחתת לגבייהו נחתת למפרק לון בכמה קלין וברקין, הדא הוא דכתיב (שמות יט טז) ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וגומר, ועלייהו אתמר (שם כ יח) וכל העם ראים את הקולות, את דא שכינתא תתאה, דהות סלקא בכל קלא וקלא מאינון שבע קלין, ואיהי הות בת קול דכל חד וחד, קול דברים אתם שמעים (דברים ד יב), דא קלא עלאה פלילא מתלת קלין עלאין, דאינון תלת ספירן עלאין, ועל אימא עלאה אתמר (שם) ותמונה אינכם רואים זולתי קול, אבל בת קול עלה אתמר וכל העם רואים את הקולות, ואת, ודאי, דאתמר בה (במדבר יב ח) ותמונת יהו"ה ביט, קולות אינון מסטרא דעמודא דאמצעיתא, איהו קול השופר שביעאה באימא עלאה, ולתתא שית קלין.

ברקים מסטרא דצדיק, דאתמר ביה (זכריה ט יד) ויצא ככרך חצו, ענן דא שכינתא פלילא משבעה ענני כבוד, דבה מתפסין קלין וברקין, ומסטרא דימינא אתקריאת עננא, ומסטרא דשמאלא ערפל, הדא הוא דכתיב (שמות כ כא) ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים. ועוד אנכי דא שכינתא תתאה, ורזא דמלה אנכי אנכי הוא מנחמכם (ישעיה נא יב), אימא עלאה אנכי לעילא, אנכי אימא

תתאָה לַתַּתָּא וְעַל תַּרְוִייהוּ אַתְמַר (דברים לב לט)
רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא, פֶּשְׁמָךְ אֱלֹהִים כֵּן
תְּהַלְתֶּךָ עַל קַצְוֵי אֲרֶץ (תהלים מח כא).

כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא, כֶּשֶׁמְךָ אֱלֹהִים
כֵּן תְּהַלְתֶּךָ עַל קַצְוֵי אֲרֶץ.
הָרִי כַּאֲן מַצְוֶה רֵאשׁוּנָה, וְאִין
מַצְוֶה שְׁלֵא נִתְּנָה בִּירְאָה וְאִהְבָּה
שֶׁהוּא ב', וְזֵה ב' מִבְּרֵאשִׁית
הַפְּסוּד שֶׁל הִירְאָה וְאִהְבָּה, שֶׁהֵן
ב' עֲלִיוֹנָה וּב' תַּחְתּוֹנָה, ב'
הַעֲלִיוֹנָה הָרִי נִתְּבָאָר שֶׁהיא יִרְאָה
וְאִהְבָּה, ב' אַחֲרוֹנָה (תַּחְתּוֹנָה) תּוֹרָה
וּמַצְוֶה, וְהיא ב' מִבְּרֵאשִׁית, בְּהַפּוּךְ
אוֹתוֹת אֲבִר, היא מַצְוֶה בְּכָל
שֶׁל כָּל) אִיבֵר וְאִיבֵר, הַמַּצְוֶה
הָרֵאשׁוּנָה היא אֲנִכֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיךָ, וְהוא ב', יִרְאָה וְאִהְבָּה,
אִישׁ אִמּוֹ וְאִבּוֹ תִירְאוּ מִצַּד שֶׁל
הִירְאָה, כִּפְּד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ
מִצַּד שֶׁל הָאִהְבָּה, וּשְׁנֵיהֶם הֵם
זְכוֹר וְשִׁמּוֹר.

תַּפְּלִין שֶׁל ראש ותַּפְּלִין שֶׁל יָד,
הָאֵב תַּפְּלִין שֶׁל ראש (על הַראש),
שֶׁהוא ראש דְּבִרְךָ אִמְת, הַעֲמוּד
הָאִמְצָעִי, וְהָאֵם תַּפְּלִין שֶׁל יָד,
שֶׁהיא הַשְׁכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה. הָאֵב
וְאֵם תַּפְּלִין שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם,
הַקְּדוּשׁ בְּרַחֲמֵי הוּא וּשְׁכִינָתוֹ, שֶׁהֵם
בֵּן וּבַת, הֵם הַתַּפְּלִין שְׁלֵנוֹ.
וְעוֹד נִתְּיָב הַשְּׁלִישִׁי, בּוֹ הַמַּצְוֶה
הַשְּׁלִישִׁית, שֶׁהיא נְבוּאָה, זֵהוּ
שְׁכַתוֹב וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר
וַיְהִי אוֹר, חֲמִשָּׁה אוֹר הֵם,
וְעַלֵיהֶם נֵאמַר נִפְתַּחוּ הַשָּׁמַיִם
וְאִרְאָה מֵרָאשׁוֹת אֱלֹהִים, הָאֵם
הַעֲלִיוֹנָה הַמֵּרָאָה הַנִּסְתָּר שְׁאִין בּוֹ
דְּמִיוֹן, הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה מֵרָאָה
בְּגִלְגֵי שֵׁשׁ בֵּה דְּמִיוֹן, וְעַלֵיהָ
נֵאמַר וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה,
אֲדַמָּה היא דְּמִיוֹן לְכָל הַנְּבִיאִים,
וּלְכָל אֶחָד פְּפִי כַחוֹ, וּמִשׁוּם
שֶׁהיא שׁוֹלְטַת עַל כָּל הַמְּרַכְּבוֹת
שֶׁלמִטָּה, וְעַל כָּל כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת
וְאִילָנוֹת וְדָשָׁאִים, וְעַל כָּל עוֹפּוֹת
הַשָּׁמַיִם וְחַיּוֹת הָאָרֶץ וְדַגֵּי הַיָּם,

הָא הֵכָא פְּקוּדָא קַדְמָאָה, וְלִית פְּקוּדָא דְלָא
אֲתִיְהִיב בְּדַחֲלֵו וּרְחִימוּ דְאִיהוּ ב', וְדָא
ב' מִן בְּרֵאשִׁית דְּחִילוֹ דִּירְאָה וּרְחִימוּ, דְאִינוּן
ב' עֲלָאָה ב' תַּתָּאָה, ב' עֲלָאָה הָא אַתְמַר דְאִיהוּ
דְּחִילוֹ וּרְחִימוּ, ב' בְּתֵרָאָה (נ"א תַּתָּאָה) תּוֹרָה
וּמַצְוֶה, וְאִיהִי ב' מִבְּרֵאשִׁית, בְּהַפּוּךְ אֲתוֹן אֲבִיר,
אִיהִי מַצְוֶה בְּכָל (נ"א דְכָל) אֲבִיר וְאֲבִיר, פְּקוּדָא
קַדְמָאָה אִיהוּ אֲנִכֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ (שְׁמוֹת כ
ב). וְאִיהוּ ב', דְּחִילוֹ וּרְחִימוּ, אִישׁ אִמּוֹ וְאִבּוֹ
תִירְאוּ (ויקרא יט ג) מִסְטָרָא דְדַחֲלֵו, כִּפְּד אֶת
אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ (שְׁמוֹת כ יב) מִסְטָרָא דְרְחִימוּ,
וְתַרְוִייהוּ אִינוּן זְכוֹר וְשִׁמּוֹר.

תַּפְּלִין דְּראש ותַּפְּלִין דְּיָד, אַבָּא תַּפְּלִין
דְּרִישָׁא (נ"א על רִישָׁא) דְאִיהוּ ראש דְּבִרְךָ
אִמְת (תהלים קיט קס) עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, אִימָא
תַּפְּלִין דְּיָד דְאִיהִי שְׁכִינָתָא תַּתָּאָה, אַבָּא וְאִימָא
תַּפְּלִין דְּמֵאֲרִי עֲלִמָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וּשְׁכִינָתֵיהּ דְאִינוּן בְּרָא וּבְרַתָּא אִינוּן תַּפְּלִין
דִּילָן.

וְעוֹד נִתְּיָב תַּלִּיתָאָה, בֵּיה פְּקוּדָא תַּלִּיתָאָה
דְאִיהוּ נְבוּאָה, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (בראשית
א ג) וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר, חֲמִשׁ
אוֹר אִינוּן, וְעַלֵיהֶו אַתְמַר (יחזקאל א א) נִפְתַּחוּ
הַשָּׁמַיִם וְאִרְאָה מֵרָאשׁוֹת אֱלֹהִים, אִימָא עֲלָאָה
מֵרָאָה סְתִימָא דְלִית בֵּה דְּמִיוֹן, אִימָא תַּתָּאָה
מֵרָאָה בְּאֲתַגְלִיָּא דְאִית בֵּה דְּמִיוֹן, וְעַלֵיהָ
אַתְמַר (הושע יב יא) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה, אֲדַמָּה
אִיהִי דְּמִיוֹן לְכָל נְבִיאָא, וּלְכָל חַד כְּפּוּם
חִילֵיהּ, וּבְגִין דְאִיהִי שְׁלִטָּא עַל כָּל מְרַכְּבוֹת
דְלַתַּתָּא, וְעַל כָּל כְּכַבֵּיא וּמַזְלֵי, וְאִלְנִין וְדָשָׁאִין, וְעַל כָּל עוֹפֵי שְׁמַיָּא וְחַיּוֹן

בגלל זה נקראת בשם של כלם. מצד החיות היא נקראת חיה, ומצד העופות - נשר יונה צפור, ומצד הדגים - הדג. צד (שפחה) הרע בהפוך דגה, ומצד העשבים נקראת שקינה שושנה.

הנתיב הרביעי - ויבדל אלהים בין האור ובין החושך, זכר ונקבה הם, חשך לילה, זהו שכתוב ולחשך קרא לילה, ויש חשך מצד הטהר ולילה מצד הטהר, זהו שכתוב גם חשך לא יחשיך ממך ולילה פיום יאיר כחשכה באורה, והחשך היא נקבה שמקבלת מהאור שהוא אור זכר, כמו שהלכנה שמקבלת מן השמש, ושניהם הם האספקלריה המאירה והאספקלריה שאינה מאירה, ויש חשך של הצד האחר שיש בו הבדלה ולא חבור, ואותו האור הוא כמות באורו.

בינתים הנה קול נשמע ברומי הרקיעים: בעלי האוצרות, בעלי ההיכלות, פתחו את ההיכלות, הרי הגבירה רוצה להכנס להיכלו. באותו זמן אדני שפתי תפתח, ההיכל כלול משבעה היכלות. באותו זמן פמה נביאים עולים עמה ומתכנסים עמה, שיש נביאים ויש נביאים, יש נביאים שהם בעלי הבית של הגבירה, ויש נביאים שהם בעלי הבית של המלך, אלו מהאספקלריה המאירה, ואלו מהאספקלריה שאינה מאירה. הנביאים של האספקלריה המאירה הם מצד של יהוה, והנביאים של האספקלריה שאינה מאירה הם מצד של אדני, והם שקולים לתורה שבכתב ולתורה שבעל פה. הנביאים מצדו של אדני

וארעא, ונוני ימא, בגין דא אתקריאת בשמא דכלהו, מסטרא דחיוון אתקריאת חיה, ומסטרא דעופין נשר יונה צפור, ודנונין הדג, סטרא (נ"א שפחה) בישא בהפוכא דגה, ומסטרא דעשבין אתקריאת שקינתא שושנה. (דף ע"ב נ"א).

נתיב רביעאה ויבדל אלהים בין האור ובין החושך (בראשית א ד), דכר ונוקבא אינון, חשך לילה, הדא הוא דכתיב (שם ה) ולחשך קרא לילה, ואית חשך מסטרא דדכיו ולילה מסטרא דדכיו, הדא הוא דכתיב (תהלים קלט יב) גם חשך לא יחשיך ממך ולילה פיום יאיר כחשכה באורה, וחשך איה נוקבא דמקבל מנהורא דאיהו אור דכר, כגוונא דסיהרא דמקבלת מן שמשא, ותרוייהו אינון אספקלריאה דנהרא ואספקלריאה דלא נהרא, ואית חשך דסטרא אחרא דאית בה הבדלה ולא חבורא, והוא אור איהו כמוחא באגוזא.

ארהבי הא קלא אשתמע ברומי רקיעין, מארי דאוצרין מארי דהיכלין, אפתחו היכלין הא מטרוניתא קא בעיא לאעלא בהיכליה, בההוא זמנא אדני שפתי תפתח, היכלא פלילא משבעה היכלין, בההוא זמנא פמה נביאים סלקין עמה ומתכנסים עמה, דאית נביאים ואית נביאים, אית נביאים דאינון מארי דביתא דמטרוניתא, ואית נביאים דאינון מארי דביתא דמלכא, אלין מאספקלריא דנהרא ואלין מאספקלריא דלא נהרא, נביאים דאספקלריא דנהרא אינון מסטרא דיהוה, ונביאים דאספקלריא דלא נהרא אינון מסטרא דאדני, ואינון שקילין לאורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, נביאים

מִסְטָרָא דְאֲדַנְיָ מִסְטָרָא דִירָאָה, וְנִבְיָאִים
 דְאִינוּן מִסְטָרָא דִיהוֹ"ה אִינוּן מִסְטָרָא דְאֶהְבָּה.
 בְּהַהוּא זְמַנָּא כַּמָּה מְאָרִי תִרְעִין מְזִדְעֻזְעִין
 וּמְזִדְמַנִּין לְהִיכְלָא, וְכַמָּה מְאָרִי
 חוֹתְמוֹת, וְכַמָּה מְאָרִי שְׁאֵלְתִין, וְכַמָּה מְאָרִי
 תְּשׁוּבוֹת, דְּבַהוּן נְבִיא שׁוֹאֵל וּמְשִׁיב, וְכַמָּה
 מְאָרִי עֲתִידוֹת, מַה דִּהְוָה וּמַה דְעֵתִיד לְמַהוּי,
 וְכַמָּה מְאָרִי דְעֵינִין דְאִינוּן מְרֵאוֹת וְחוּזִין
 דְנִבְיָאִים, וְכַמָּה מְאָרִי דְאוּדְנִין דְאִינוּן מְאָרִי
 דְגִדְפִין, דְאֶתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א כד) וְאֶשְׁמַע אֶת
 קוֹל כְּנַפְיָהֶם, וְכַמָּה מְאָרִי דְחוּטְמָא דְתַמָּן
 רִיחַ, דְאֶתְמַר בְּהוּן (ויקרא א יג) אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח,
 וְכַמָּה מְאָרִי דְאֲנַפִּין דְאֶתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א
 1) וְאֶרְבַּעָה פָּנִים לְאַחַת, וְכַמָּה מְאָרִי דְקָלִין
 וּמְאָרִי דְדְבוּרִין, וּמְאָרִי דְהַבְלִים דְאִינוּן לְהַבּוֹת
 אֵשׁ, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים כט ז) קוֹל יְהוָה
 חֲצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ, וְכַמָּה מְאָרִי דִידִין, דְאֶתְמַר
 בְּהוּן (יחזקאל א ח) וַיְדִי אֶדָם מִתַּחַת כְּנַפְיָהֶם,
 וְכַמָּה מְאָרִי דְקוּמָה וְאִינוּן שְׁעוּר קוּמָה
 דְכְרֵסְיָא, וְכַמָּה מְאָרִי דְאוֹת בְּרִית דְאֶתְמַר
 בְּהוּן (שמות ג יב) וַזֶּה לְךָ הָאוֹת, וְכַמָּה מְאָרִי
 דְרַגְלִין דְאֶתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א יד) וְהַחֲחִית רְצוּא
 וְשׁוֹב.

- מַצַּד הִירָאָה, וְהַנְּבִיאִים שְׁהֶם
 מַצְדוֹ שֶׁל יְהוָה הֵם מַצַּד שֶׁל
 הָאֶהְבָּה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן כַּמָּה בְּעֵלֵי שְׁעָרִים
 מְזִדְעֻזְעִים וּמְזִדְמַנִּים לְהִיכָל,
 וְכַמָּה בְּעֵלֵי חוֹתְמוֹת, וְכַמָּה בְּעֵלֵי
 שְׁאוֹלוֹת, וְכַמָּה בְּעֵלֵי תְּשׁוּבוֹת,
 שֶׁבָּהֶם נְבִיא שׁוֹאֵל וּמְשִׁיב, וְכַמָּה
 בְּעֵלֵי עֲתִידוֹת, מַה שְׁהִיָּה וּמַה
 שְׁעֵתִיד לְהִיָּוֹת, וְכַמָּה בְּעֵלֵי עֵינַיִם
 שְׁהֶם מְרֵאוֹת וְחוּזִים שֶׁל נְבִיאִים,
 וְכַמָּה בְּעֵלֵי אָזְנַיִם שְׁהֶם בְּעֵלֵי
 כְּנַפִּים, שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם וְאֶשְׁמַע אֶת
 קוֹל כְּנַפְיָהֶם, וְכַמָּה בְּעֵלֵי חוּטֵם
 שְׁשֵׁם רִיחַ, שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם אִשָּׁה
 רִיחַ נִיחַח, וְכַמָּה בְּעֵלֵי פָּנִים,
 שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם וְאֶרְבַּעָה פָּנִים
 לְאַחַת, וְכַמָּה בְּעֵלֵי קוֹלוֹת וּבְעֵלֵי
 דְבוּרִים וּבְעֵלֵי הַבְלִים שְׁהֶם
 לְהַבּוֹת אֵשׁ, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב קוֹל
 יְהוָה חֲצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ, וְכַמָּה
 בְּעֵלֵי יָדַיִם, שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם וַיְדִי
 אֶדָם מִתַּחַת כְּנַפְיָהֶם, וְכַמָּה בְּעֵלֵי
 קוּמָה, וְהֵם שְׁעוּר הַקּוּמָה שֶׁל
 הַכְּסָא, וְכַמָּה בְּעֵלֵי אוֹת בְּרִית,
 שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם וַזֶּה לְךָ הָאוֹת, וְכַמָּה
 בְּעֵלֵי רַגְלַיִם שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם וְהַחֲחִית
 רְצוּא וְשׁוֹב.

כִּי תִקְוִי הַנְּבִיאִים מִבְּחוּץ
 (מִכְּפָנִים) בְּגוֹף, בְּאִיבְרֵי הַגּוֹף, בְּעֵלֵי
 הַחֲכָמָה הֵם מִכְּפָנִים בְּמַחַ,
 וּמְשׁוּם זֶה חֲכָם עֲדִיף מִנְּבִיא, וּמִן
 הַמַּחַ תְּלִימִים ל"ב נְתִיבוֹת, וְזֶה
 ל"ב, שְׁנֶאֱמַר לֵב מִבִּין, וַיִּבְדֵּל
 אֱלֹהִים בֵּין הָאוּר וּבֵין הַחֹשֶׁף,
 כָּאֵן הַסּוּד שֶׁל הַנְּתִיב הַרְבִּיעִי, מַה
 הַיִּבְדֻּלָּה כָּאֵן בְּנִבּוּאָה? אֵלָּא
 כַּמָּה נְבִיאִי שֶׁקֶר הֵם מַצַּד הַחֹשֶׁף,
 שְׁהוֹלְכִים בְּאוּרֵי לְהַטְעוֹת כְּנִי
 אֶדָם. בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁיִהְיֶה הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּף הוּא עִם שְׁכִינְתוֹ, וַיִּבְדֵּל
 אֱלֹהִים בֵּין הָאוּר וּבֵין הַחֹשֶׁף.

בֵּין הָאוּר וּבֵין הַחֹשֶׁף.

כִּי תִקְוִי הַנְּבִיאִי מְלַכָּר (ג"א מְלַגְאוּ) בְּגוּפָא,
 בְּאִבְרִים דְּגוּפָא, מְאָרִי דְּחֲכָמָה אִינוּן
 מְלַגְאוּ בְּמוֹחָא, וּבְגִין דָּא חֲכָם עֲדִיף מִנְּבִיא,
 וּמְמוּחָא תְּלִיין ל"ב נְתִיבוֹת, וְדָא ל"ב דְאֶתְמַר
 לֵב מִבִּין, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוּר וּבֵין
 הַחֹשֶׁף (בראשית א ד), הֵכָא רְזָא דְנְתִיב רְבִיעָא,
 מַאי הַבְּדֻלָּה הֵכָא בְּנִבּוּאָה, אֵלָּא כַּמָּה נְבִיאִי
 שֶׁקֶרָא אִינוּן מִסְטָרָא דְחֹשֶׁף, דְאֶזְלִין בְּאוּרָא
 לְאֶטְעָא בְּנִי נְשָׂא, בְּהַהוּא זְמַנָּא דִּיהָ
 קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּשְׁכִינְתָּיה, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדֵנּוּ יִשְׁקֵהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיְלֻוּהּ אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשִׂיָּהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵיהָ. וַיְלֻוּהּ אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלונית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

המשכיליזם היהודי בזהר הרקיע

ספר
אור
הזהר
החדש

בו יבואר גודל החיוב ללמוד וללמד
הזהר הקדוש והתיקונים והכמות האמת שחיבר
התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
שבו גילה סודות נפלאים אשר בתורתו ושמותיו הקדושים בהם העולם קיים
ועל ידי זה תמלא הארץ דעה את השם באמונה

◆ בזהר דא יפקון מן גלותא ברחמי ◆

עיר וקדיש מין שימא נודת - בי לא תש-ביה מפני זרעו

שנת רבי שמעון ב"ן יוחאי (עם הר' תיבות) תשס"ט
הוצאה המישית עם הוספות ותיקונים
חודש מנחם אב תשס"ט לפ"ק - עיה"ק בית שמש טובב"א